

Kapitola 13. Vysvetlenia

Předcházející část: Kapitola 12. Podstata Boha

Preložil a vyčákal Julu pre českú & slovenskú on-line skupinu <hawkins.support>.

Editované Julom 11júl2022.

Dr. Dávid R. Hawkins, Kniha 2: 'Oko Ja-Bytia, Pred Ktorým Nie Je Nič Zatajené', 2001

DRH používa neobvyklú štylizáciu, v kombinácii s ním vymyslenými slovíčkami, a pozície slov v jeho vetách vyjadrujú ich závažnosť. Z dôvodu zachovania tohto DRH zámeru, Julo sa rozhodol byť mu verný, a preklady pripomínajú spleť neštandardných štylizácií, a nesprávnej interpunkcie, použitej na oddelenie viacnásobných myšlienok v jedinej vete. Keby sa bol DRH chcel vyjadrovať ináč, tak by to bolo ináč, a Julov preklad by sa dal čítať ako beletria. Pri čítaní, namiesto tvrdenia si 'to nesedí', Julo doporučuje klásť si otázku „Čo je potrebné vo mne zmeniť, aby mi to sedelo?“ Julove subjektívne študijné pomôcky sú v {...}.

KAPITOLA 13

Vysvetlenia

.13.1. Otázka (z 19): [Ako sa najlepšie stavať k duchovnej práci?](#)

Odpoveď: Postojom typu {niečo ako je} '**jin**', ktorý je {ale uplatňovaný} neúprosným a neochvejným {postojom 'jang', čo je 'hrnúť sa tvrdo do toho'}. {Duchovná} práca pozostáva v porozumeniach, trknutiach, a v {takom} všeobecnom prístupe {stavania sa k veciam}, ktorý je skôr [umožňovaním](#) {, pripúšťaním a dovoľovaním javov,} ako získavaním {, zaobstarávaním, a hromadením poznatkov}. Vedzte, že [to, čo hľadáte, je všadeprítomné, vrodené vo Všetkom-Čo-Je](#), neviditeľné a mlkve. {To, čo hľadáte} je to nevyhnutnou podmienkou pre samotnú existenciu. Je to práve tá jediná črta, ktorá je prvorado významná, a je absolútnym, ďalej nedeliteľným podložením pre to, aby čokoľvek 'bolo'. {A to je Ja-Bytie, nekonečná vrodená driemajúca pretrvávajúca spôsobilosť či pole možného prejavovania sa, z ktorého vyviera vedomie.} {Pozri aj 2.9.8.}

Je to natoľko považované {u všedných ja} za samozrejmé, že jeho význam sa bežne prehliada. Aby bolo možné pochopiť samotný stav existencie, Uvedomenie je nevyhnutnou predpodmienkou. Prirodzene vlastnou, vrodenu črtou, a podstatou tejto predpodmienky, {tohto} uvedomovania si/existencie, je Božstvo. Keď je objavené, je nepochybné. Poznanie je mlkve, bez slov, a žiari ako odhalenie {podstaty Všetkého-Čo-Je}. Predstavuje sa v úplnej kompletnosti a završenosť. Nie je ani neurčité, ani zastreté, ale mocné a ohromujúce.

Božia Prítomnosť rozpúšťa všetku odlúčenosť {, rozkúskovateľnosť}. Človek má pocit, akoby vystúpil z času. Všetka {časová} postupnosť sa zastaví, akoby všetok čas a tvorenie boli úplne prítomné takisto aj v Terajšku {práve prebiehajúceho okamžiku}. Všetko, čo kedy bolo alebo by mohlo byť, je už úplne prítomné a

kompletné. Všetko, čo je možné poznať, je už poznané. Vrodená driemajúca pretrvávajúca spôsobilosť možného prejavovania sa, už práve {teraz} je {prítomná}. Všetky myšlienky sa zastavia, a {tým} preto všetky kategórie myšlienok, akými sú čas, priestor, vzdialenosť, a trvanie, ustanú, a nie sú uplatniteľné.

Svet doslova vyzerá inak. Všetko je videné v oveľa väčšej hĺbke. Všetko je plné života a žiariace vedomím. Všetko si uvedomuje to, že je, a uvedomuje si {aj} to, že {aj} všetko ostatné si uvedomuje. Nič nie je vrodene neaktívne {, inými slovami: všetko je vrodene, 'od prírody', čulé}.

.13.2. Otázka: [Aký je najlepší duchovný prístup](#), ktorý je vhodný [pre sebakúmanie?](#)

Odpoveď: Je to prístup {stavania sa k veciam} takmer {niečo} ako 'mudra', {čo je v Hinduizme, Džainizme, a Budhizme, symbolické alebo rituálne gesto či pozícia,} a to v tom {zmysle}, že je to [postoj uvedomovania si alebo pozorovania {myšlienkovitosti}](#). Je aktívne pasívny v tom zmysle, že {tento pasívny} jin/umožňujúci prístup {stavania sa k veciam} je {aktívne} dôsledný a neochvejný. Človek by sa nemal 'snažiť' vidieť {to, čo je} zrejme {a egom však ešte doposiaľ nerozpoznané}, ale

[iba odstraňovať všetky prekážky, akými sú názory, presvedčenia, kategórie myšlienkových pochodov, komentáre, netrpezlivosť, či pokusy mysle predvídať alebo ovládať nasledujúci zlomok sekundy {, jedným slovom zanechávať stanoviskovosť, plus odstraňovať pôžitky plynúce z týchto stanovísk}.](#)

Ako deti sme sa všetci {úsilne} snažili 'vidieť skrytý {menší} obrázok' {vo väčšom obrázku,} v nejakom umeleckom obrázkovom stvárnení, a keď sme sa prestali snažiť, sám sa odhalil; napríklad, krík sa zrazu očividne stal usmievajúcim sa levom. 'Snaženie sa' má za výsledok utvrdzovanie zdanlivosti vnímania, a zužovanie 'videnia' {ako úplného neobmedzeného nadhľadu}, a teda aj väčšie obmedzovanie.

Je protirečivé hľadať neviditeľné. {Nejde nám o úsilné hľadanie, ale} je to skôr ako stotožnenie sa {, splynutie s neviditeľným}, ktoré sa uskutoční so Všetkým-Čo-Je, a so samotným podkladom existencie. [Pozorovaním sa stane jasným, že všetky emocionálne/myšlienkové/konceptuálne javy {v nás} sa spontánne dejú samy od seba, a že nieto osoby ako takej, ktorá ich zapríčiňuje.](#)

Ja-Bytie je {tým} úplným {, všetkozahrňujúcim} poľom, ako {je} aj všetok jeho obsah {, ktorý je v ňom chytený}. Vedomie je črtou, vďaka ktorej je Ja-Bytie poznané {, vieme si uvedomiť svoju existenciu, teda ono si vie samo sebe uvedomiť svoju existenciu}, je poznateľné {, čo je zač}, a je prejavované. Boh je Všetko-Čo-Je, bez akéhokoľvek vylúčenia {čohokoľvek, napríklad je to} – zrak, zvuk, priestor, predmety {v ňom}, forma, bezforemné, viditeľné, neviditeľné, tuhé, tekuté, bez rozmerov a umiestnenia {v priestore}, a všade rovnako {zastúpené a tým prítomné}. Nieto protikladu k Bohu. Boh je oboje, Vše zahrnutosť aj prázdnota, {zároveň} rovnako {aj} forma aj neforma.

.13.3. Otázka: [Ako človek preklenie protiklady?](#)

Odpoveď: Toto je často spýtaná otázka. [Pochopte, že všetky protiklady sú len opisy z pohodlnosti {a praktickosti}](#), a nemajú samoexistujúcu skutočnosť. Sú mylnou predstavou, vytvorenou osvojením si alebo zvolením si, ľubovoľného východiskového bodu alebo pozorovacej pozície. Ich jediná hodnota je prevádzková {a praktická, v každodennom živote, využitie ktorej je} k {egom definovanému} vzťažnému bodu zámeru či účelu činnosti alebo označenia. [To, že môžu mať a {ozaj aj} majú operatívnu pohodlnosť {a praktickosť}, vedie k falošnému predpokladu, že sú samostatne existujúcou skutočnosťou, a nie iba opisným pohľadom.](#)

Všetky stanoviská závisia od definície, a všetky definície sú {zaužívanými} zvyklosťami dosiahnutými historickými dohodami. [Všetky konflikty vzchádzajú zo stanovísk.](#) Z vyššieho pohľadu, všetky alternatívne dvojice stanovísk sú bezpredmetné. Všetky {protiklady} sú založené na predpoklade {všedným ja} zamýšľaného alebo teoreticky možného budúceho konania. {Ako si ukážeme, úplne} zrejmým {príkladom} je možnosť voľby. Ak nie je {nejaká egom vydolovateľná} možná hodnota, činnosť, podmienka ktorá musí nastať, či voľba, žiaduca alebo primeraná, protiklady sa rozplynú v bezvýznamnosti.

[{Slovičkové} vymedzovanie {a poukazovanie} je definovaním, za účelom komunikácie informácií medzi odlúčenými bodmi alebo bytosťami.](#) V Skutočnosti, kde nič nie je odlúčené od ničoho iného {, a teda všetok priestor je 'nahusto' vyplnený}, nie sú potrebné žiadne informácie, a ani nieto medzierok či trhlín, cez ktoré by sa takéto informácie posielali. Nieto ani odosielateľa, ani príjemcu, ani jednotlivých alebo vyčlenených balíkov informácií, ktoré by sa mohli prenášať.

Komunikácia je hodnotná len vo svete zdanlivosti vnímania, kde sa všetko javí ako odlúčené od všetkého ostatného. V Skutočnosti je všetko už poznané {, a to} všetkým, čo má existenciu. Správy {, spravodajstvo,} nie je potrebné, práve tak ako oceán nepotrebuje koncept 'mokrosti', aby bol sám sebou.

.13.4. Otázka: [Sú slovné vyjadrovania {, slovičkovania,} zavádzajúce?](#)

Odpoveď: [Ak sú presné, môžu byť veľmi užitočné, ako východiskový bod](#) na vykreslenie povahy a smeru púte hľadania. Slovné vyjadrenie pomáha ustanoviť rámec, ktorý sa potom postupne {s duchovným rastom} stáva neslovným a viac zahŕňajúcim. Presná informácia šetrí čas a urýchľuje plodné pátranie, [naznačovaním, ktoré trasy by boli neplodne časovo zdĺhavé a odkláňajúce.](#) {Napríklad} vedieť, v ktorej skrini sú topánky, šetrí prehľadávanie všetkých skrií v dome. Dobrý kompas ušetrí mnoho kilometrov stratenia sa, rovnako ako presná mapa ušetrí veľa neplodných a rozčarujúcich domnienok.

End 1of3

.13.5. Otázka: Ako môže človek [nazrieť za protiklady duality?](#)

Odpoveď: [Všadeprítomnosť a úplnosť Boha sú všetko, čo je {v Skutočnosti} možné, čo {teda tým inými slovami povedané vlastne} vylučuje všetky iné alternatívy.](#) {Pozor, ide nová téma:} Boh ako 'prázdno' je neprejavená Vrcholná-Božia-Hlava {, Prapočiatok} nekonečnej vrodenej driemajúcej pretrvávajúcej spôsobilosti možného prejavovania sa, nevyjadrená, bez tvaru, neviditeľná, a neuchopiteľná. Je to

nekonečný Brahman, mimo všetkých rámcov existujúci a všetky rámce presahujúci Krišna, mimo existencie alebo bytia. Je to nezrodený {, nenarodený, neprejavový, pred všetkými rámcami 'existujúci'}, nevyjadrený zdroj. {A} z {tohto} neprejavového {Zdroja, z tejto 'prázdnoty', z tejto Vrcholnej-Božej-Hlavy, z tohto Prapočiatku, až potom} vzniká {všetkoobsahujúca, vyčerpávajúca} Úplnosť, ktorá je {to, čo sa bežne nazýva} Boh, vyjadrený ako tvorenie alebo Všetko-Čo-Je. {Všimnime si, že Boh prichádza na javisko neskoro v hre, z Vrcholnej-Božej-Podstaty, z Prapočiatku.}

{Naspäť 'iba' k Bohu:} Boh je Všetka Prítomnosť, {a to} súčasne ako prejavovaná a neprejavovaná, ako prázdnota a Všetko-Čo-Je, ako viditeľná a neviditeľná, ako <vrodená driemajúca pretrvávajúca spôsobilosť možného prejavovania sa> a ako uskutočnená, ako vyjadrená a nevyjadrená.

{Naspäť k otázke duality:} Tanec Šivu je zdanlivé objavovanie sa alebo miznutie týchto zdanlivých protikladov, ktoré sú vlastne len alternatívnymi {, rôznymi} pohľadmi. Dochádza k ním rovnako, ako je vzhľad hologramu určený polohou pozorovateľa, a nie pohybom alebo zmenou samotného hologramu. Použijme príklad [koncept teploty, ktorá zahŕňa {aj} všetky možnosti, v rámci ktorých by nebolo ani horúco, ani chladno, okrem podľa definície a ľubovoľného bodu vytýčenia.](#)

Z takéhoto chápania môžeme vidieť, že všetky zdanlivé alternatívy sú proste iba možnosťami {z toho-ktorého svojvoľného} pohľadu alebo definície {, vytvorené egom jednotlivca, ako aj vytvorené egom spoločnosti jednotlivcov}. [Všetky definície sú čisto subjektívne, preto nieto samoexistujúceho {objektívneho čohosi a kohosi} 'tam vonku', ktorého za hocičo viniť.](#) Človek nemôže byť obeťou búrky alebo lavíny; človek je len {ako} zúčastneným {, a práve prítomným} pozorovateľom {práve sa} prejavujúceho úkazu {do ktorého sa nemusí emocionálne vkladať}. Človek nemôže byť preto obeťou života, ale len zaujať postoj {ako rozpoznanie, ale nie vkladanie sa}, že niektoré pomery sú priaznivé alebo nepriaznivé, želané alebo neželané. Preto, všetka nenávisť, pomsta, zloba so snahou ublížiť, zatrpknutosť, a hnev sú bez akéhokoľvek opodstatnenia v Skutočnosti, a všetko je to pomyselné.

Každý človek je vystavený životu {ktorý sa mu predstiera} v jeho prejave {aj} ako príroda, a taktiež v ľudskom vzájomnom spolupôsobení, ktoré sa nazýva {ľudskou} spoločnosťou. Toto vzájomné spolupôsobenie je {z vyššieho hľadiska videné ako} neosobné, a zvraty osudu sú {v každodennom živote} nevyhnutné a neodvratné {tvorením}. Tieto {zvraty osudu} môžu byť buď {všedným ja považované za} vyzývavo povzbudzujúce, alebo deptajúce, závisiac len od uhla pohľadu človeka {, pochádzajúceho z jeho úrovne vedomia. Otázka: „Je niečo problémom alebo príležitosťou?“}. [Bez stanoviskovitosti, život je zažívaný ako vyrovnaný a zaujímavý.](#) Napomáha rastu a, dúfajme, že skôr múdrosti než sebaľútosti alebo zatrpknutosti. [Každý je slobodný urobiť voľbu](#) {hoci všedné ja bude vždy a bez výnimky každému tvrdiť, že 'muselo' alebo 'bolo prinútené' konať určitým spôsobom}. Dážď nerozhoduje o tom, či človek {urobí voľbu, že} bude šťastný alebo sklamaný {že napríklad nemôže ísť s deťmi na výlet, alebo ísť hrať tenis na nekryté kurty}. [Vzdanie sa tvrdohlavosti / stanoviskovitosti prináša mier za každých okolností.](#)

.13.6. Otázka: [Nie sú rozumné názory a stanoviská založené na tom, že sú realistické { a potrebné}](#)?

Odpoveď: [{Stanoviská, nuž} to sú predovšetkým pohodlnosti; vlastne, sú to sebakôžitky](#) {, pochádzajúce hlavne z naprogramovania spoločnosťou, ktoré, toto naprogramovanie, vyúsťuje v každodenných zvyklostiach}. Všetky zatrpknutosti sú vrtkavé sebakôžitky sentimentality, emocionality a melodrámy. [{Prečo?} Človeku sa dostáva {príležitosť zahrať si](#) a} byť mučeníkom, alebo poľutovaniahodnou obeťou, alebo sa sám obsadzuje {do divadelnej role} ako tragický, alebo hrdinský. [Nekonečné množstvo pádných vysvetlení alebo ospravedlnení je k dispozícii](#) {a po ruke všednému ja}, na {jeho} {'}rozumné{'}} odôvodňovania, vysvetľovania alebo, zdôvodňovania absolútne akéhokoľvek {, aj života ničiaceho} ľudského správania či odozvy {na niečo}. Reaktivita {, všedného ja, a jeho naskočenie na akúkoľvek zdanlivú urážku} je natrénovaná {pre dané podmienky}, ale je aj výberová {pre dané podmienky}. Tieto pokušenia byť detinským, musia byť obchádzané, serióznym duchovným hľadačom, ktorý ich {z vyššej úrovne už snáď} vidí také, čím sú, a {teda} odmieta príťažlivosť emocionálnych hier. Na určitej úrovni ich {, tieto pokušenia,} všetky možno vidieť ako falošné. Sú vlastne 'dejstvom' človeka {na javisku života}, aj keď si {ešte} neuvedomuje, že sú len tým.

[Mier je doslova voľbou a rozhodnutím,](#)

hoci nie je populárny v našej spoločnosti, napriek všetkým rečičkám o tomto pojme.

[Rozhodnutie prehliadnúť zdanlivé nerovnoprávnosti života, namiesto reagovania na ne, je voľbou,](#)

{s ktorou ego/všedné ja absolútne nesúhlasí, pretože by prišlo o dolovanie energie z nezrovnalostí, čím by sa obralo o svoj potrebný prísun energie.}

.13.7. Otázka: [A čo sociálne problémy?](#)

Odpoveď: Byť sociálnym reformátorom {, aktivistom, so snahou meniť spoločnosť} [je úplne iná kariéra od tej, ktorou je hľadanie osvietenia](#). Je dobré si zapamätať, že duchovný pokrok ovplyvňuje všetkých ostatných {z ich} zvnútra, zatiaľ čo sila sa snaží zmeniť len vonkajšie. {Zo zrelšieho duchovného pohľadu}

[vzdať sa osobnej sťažnosti alebo nevôle je prínosnejšie pre celú spoločnosť, než ako pochodovať hore-dole s provokačnými plagátmi a sloganmi](#).

{Iná téma:} [Pre duchovne pokročilých ľudí je nepodstatné, či s nimi ostatní ľudia súhlasia alebo nie, nakoľko už nepotrebujú hľadať mimo seba uznanie alebo súhlas](#).

.13.8. Otázka: [Čo znamená ísť do stavu blaženosti?](#) Čo človek robí? Čo sa deje?

Odpoveď: Byť rozpustený v intenzívnej, nekonečnej láske [je omračujúce a zneschopňujúce](#). Nieto ani túžby, ani schopnosti vyjsť z tohto stavu bez pomoci. Všetky telesné funkcie ustanú. Dokonca aj samotné dýchanie môže ustať, a obnoviť sa len ako odozva na úpenlivú prosbu inej osoby, ktorá {, osoba,} je intenzívne milujúca. Avšak, nie je to {obnovenie dýchania} potrebné. Človek má dovolenie od

Poznania, opustiť telo, ako možnosť.

V tomto {, v autorovom,} prípade, aby sa uznala {, prisvedčila} láska, dýchanie sa obnovilo. Snáď o tom rozhodla karma. Avšak, voľba bola taktiež urobená aj so súčasným uvedomením si, že akýkoľvek návrat do telesnosti je len dočasný, a konečné rozpustenie späť do Nekonečnej Lásky je nevyhnutné a zaručené. V porovnaní s večnosťou onoho nekonečného stavu, krátky návrat do ríše telesnosti sa zdal byť triviálny.

.13.9. Otázka: [Čo keby naokolo nebolo nikoho, kto by človeka úpenlivo prosil,](#) aby sa vrátil k pozemskému životu?

Odpoveď: To, či tieto okolnosti {, že niekto je naokolo poruke,} prevládnu alebo nie, [pravdepodobne závisí od karmy](#), okolností, pomerov, Božej Vôli, a vzájomného spolupôsobenia vesmíru ako celku. Ak by nebolo vmiešania sa {do vecí karmou}, potom by telo expirovalo {, vypršala by mu 'záručná lehota'}, čo by v tom {stave a} čase bolo celkom prijateľné. Keď Ramana Maharši spontánne upadol do onoho stavu blaženosti, nebol objavený po nejakú dlhšiu dobu, pričom dovtedy už bol ťažko poštípaný mnohým hmyzom, a bol bez obživy po neznámy počet dní. Úpenlivo ho prosili, aby pil a jedol. Odozva bola {u neho} pomalá a napokon obnovil pohyb a fungovanie; avšak, nerozprával {, nekomunikoval s okolím} rečou ešte ďalšie dva roky.

.13.10. Otázka: Sú [rozličné stupne stavov Blaženosti](#) {, preklenutia}?

Odpoveď: [Sú rôzne úrovne samádhi](#), klasicky opísané sanskritskými názvami. Jestvuje stav, ktorý je prekenujúci, ale pretrváva len dovtedy, pokiaľ má človek zatvorené oči v meditácii. Jestvuje intenzívnejšie samádhi, ktoré pretrváva v meditačnom stave dokonca aj po otvorení očí. Je tu ešte pokročilejší stav, ktorý pretrváva dokonca aj keď stúpenec vstane a je schopný chodiť a zjednodušene fungovať. Tieto stavy sa odrážajú na elektroencefalogramy (EEG) ako vlny 'alfa', ktoré sú oveľa pomalšie ako vlny beta, ktoré označujú všedné vedomie. Pokročilejší stav je trvalé uvedomenie, ktoré pretrváva nepretržite, takže návratné fungovanie vo svete je možné, ak {je to} určené karmou, alebo predošlým rozhodnutím, voľbou, či súhlasom. Navrátiliec do sveta sa potom označuje ako 'mudrc', a môže fungovať v úlohe liečiteľa, učiteľa, a zdroja informácií. V EEG osvieteného mudrca prevládajú pomalé vlny Theta (4-7 cyklov za sekundu), čo značne sťažuje fungovanie v bežnom svete.

V tom stave, možnosť opustiť svet kedykoľvek pretrváva, a je trvalou, otvorenou možnosťou, akoby to bolo súčasťou tichej dohody alebo poznania. Nieto žiadnej povinnosti pretrvávať alebo pokračovať.

.13.11. Otázka: [Ako sa teda obnoví pozemský život {zo stavu osvietenia,](#) ak je to karmicky dané}?

Odpoveď: [Po období {až} rokov, je vykonané prispôsobenie](#), s opätovným naučením sa komunikačných štýlov, a s opätovným oboznámením sa s ľudskými {každodennými ako aj celosvetovými} záležitosťami, postačujúcimi na fungovanie. Bolo potrebné dohnať nedávnu históriu {, politické dianie vo svete o ktorom nebolo

ani potuchy}. To je možné uskutočniť zaobstaraním si televízora, sledovaním spravodajských relácií, a čítaním novinových titulok. V celkovom poli ľudského vedomia prebieha neustály dialóg, ktorý je {však} akoby priehľadný {a zrejmy} svojou podstatou; a vďaka rozpoznaniu ponúka stránky, s ktorými má človek možnosť reagovať.

.13.12. Otázka: [Čo pretrváva?](#)

Odpoveď: [Božia Prítomnosť a uvedomenie Ja-Bytia sú neustále prítomné](#). Zvyšok osobnosti {, ak sa dá tak nazvať,} vzájomne spolupôsobí {, komunikuje,} s očakávaniami sveta, aby zostala {táto osobnosť, teda súhrn jej črt, vlastností, a správania} primeraná a nevyvolávala komentáre alebo povšimnutie {na nej} niečoho iného, ako všedných vecí. Hoci táto všednosť je naučená a dobrovoľná, vyžaduje si vynaloženie energie, a pozornosti na formu. Vzájomné spolupôsobenie s formou ľudského života môže prebiehať len určitý čas a môže sa zdať dosť vyčerpávajúcim, pretože nie je {už teraz} prirodzeným stavom človeka. Nie všetkým požiadavkám alebo želaniam sveta sa dá vyhovieť, preto je tu náchylnosť šetriť energiu, aby sa uspokojili skôr 'potreby' než chcenia.

Mudrc pretrváva len ako prostriedok, ktorého účel je vymedzený Božskou vôľou, vyjadrenou prostredníctvom Ja-Bytia. Človek je jednoducho svedkom diania, ktoré {, toto svedkovanie,} je spontánne. Telo naďalej pôsobí akoby živá bábka {riadená špagátikmi}, a správa sa ľudským spôsobom. Jeho potreby sú napĺňané automaticky, vzájomným spolupôsobením s vesmírom.

.13.13. Otázka: Je nejaká 'lútosť' {, [nejaký povzdych](#) nad niečím}?

Odpoveď: Nie lútosť, ale [uvedomovanie si, že očakávania a priania sveta často sa nedajú splniť](#).

End 2of3

.13.14. Otázka: [Čo by ste uviedli ako 'svoju' funkciu?](#)

Odpoveď: [Byť pre svet tým, čím som](#), a vysvetľovať to čo najjasnejšie, aby som uľahčoval duchovné uvedomovanie, a tak napomáhal k zmierneniu utrpenia ľudstva. Energetické pole, s ktorým je táto funkcia sprevádzaná, samo o sebe mlkvo prispieva k blahu ľudského života a zmierňuje ľudské utrpenie, čo je samo o sebe zadosťučinením a završením.

.13.15. Otázka: [Aké modlitby sú užitočné?](#)

Odpoveď:

[– Žiadajte, aby ste boli služobníkom Pána, nástrojom Božej Vôle.](#)

[– Žiadajte o usmernenie, a o Božskú výpomoc, a vzdajte všetku osobnú vôľu {, a to} prostredníctvom oddanosti.](#)

[– Zasväťte svoj život službe Bohu.](#)

[– Zvoľte lásku a mier nad všetkými ostatnými možnosťami.](#)

- Zaviazte sa cieľu bezpodmienečnej lásky, a súcitu, ku všetkému životu, vo všetkých jeho prejavoch, a vzdajte všetko súdenie Bohu.

.13.16. Otázka: Ako môžeme odpustiť tým, ktorí si to snád ani nezaslúžia? Zdá sa to ako nemožnosť.

Odpoveď: Pochopením referenčného rámca druhých {bytostí}, {ich} ľudských obmedzení a {celkového} stavu {v ktorom sa ľudstvo nachádza}, a genetického, a sociálneho naprogramovania {spoločnosťou}, možno predísť mnohým prejavom nevraživosti, ako aj ublíženiam {, a to} tým, že si uvedomíme a pripustíme ľudskú obmedzenosť. {Teda máme jednoducho vidieť u každého vrodenuú nevinnosť.} {Avšak} nesplniteľné očakávania ľudskej povahy prevládajú, a sú šírené popieraním a používaním teoretických {'čo-keby'} argumentov. Politické/sociologické hypotézy sa zvyčajne časom ukážu ako nesprávne, a založené na falošných predpokladoch o ľudských túžbach, pomeroch, a obmedzeniach. Sú taktiež naivné v tom, že takéto formulky takmer vždy úplne neberú do úvahy rámec, a naivne vytvárajú falošné predpoklady o ľudskom správaní bez venovania pozornosti okolnostiam.

Napríklad počestnosť je možná, ale len ak sú prítomné určité podmienky. Ak potreby, túžby, alebo hlad dosiahnu určitú intenzitu {, a presilu}, potom 'luxus' počestnosti musí byť obetovaný {na oltári samotného biologického prežitia}. {Takýmito potrebami sú hlavne útulok (brloh), jedlo (žrádlo), zachovanie rodu (pud rozmnožovania). V tomto štádiu sotva púhej existencie napríklad počestnosť či demokracia nikoho nezaujímajú.} Chudoba má svoje vlastné pravidlá prežitia. Neuspokojené biologické inštinkty môžu prevážiť nad teoretickými ideálmi správania, napr. rozumnosť čelného laloku mozgu môže byť premožená nabudením starého, hlboko zakoreneného zvieracieho mozgu. {Počestnosť,} je to umelá situácia, ktorá vzdoruje miliónom rokov biológie, a pravidlám rasového prežitia, vrátane účinkov feromónov. {Teda máme jednoducho vidieť u každého vrodenuú nevinnosť.}

Ďalším faktorom, ktorý sa pri ľudskom očakávaní {správania sa iných ľudí} prehliada, je individuálna rôznorodosť {jednotlivých ľudí}, a nenormálne individuálne poruchy {jednotlivcov, čo sa týka ich} ovládania {sa}, ako aj {doslova} úchyľky v {každodennej spoločenskej výchove a} výcviku, v pomeroch, a {ako aj} poruchy {bio}chémie mozgu {, prenášanej DNA}. Títo jedinci sú často dotlačení za hranice svojich možností {prípustného správania sa, a to} okolnosťami, alebo dokonca opitosťou. Všetky tieto porozumenia majú sklon mierniť naše očakávania dokonalosti, vo svete obmedzenosti. {Teda jednoducho máme vidieť u každého vrodenuú nevinnosť.}

Ľudia v našej spoločnosti nie sú {v školách a či aj neskôr} vzdelávaní, čo sa týka ľudskej obmedzenosti {vedomia jednotlivcov}, a rôznorodosť {úrovní vedomia ľudí}. Naša {moralisticky} zarytá spoločnosť má sklon {dogmaticky, slepo} kázať, a klásť značný dôraz na také pomyselne, neexistujúce {zmyslové} schopnosti {ľudí}, akou je 'sila vôle', ktorú využívajú moralisti predovšetkým na ospravedlnenie pomstychtivosti. To, že nieto takej veci ako je sila vôle, na ktorú by sa dalo

spoľahnúť, sa stane zrejým každému študentovi ľudskej činnosti, ktorý by si všimol {, ak by sa pustil do skúmania}, že {silu vôle} úplne postráda väčšina ľudí, po väčšinu času, a je len okrajovo fungujúca u niekoľkých ľudí za priaznivých okolností. Pochabosť {presvedčenia ega v existenciu} sile vôle je základom mnohých neriešiteľných sociálnych problémov ľudstva. {Teda jednoducho máme vidieť u každého vrodenu nevinnosť.}

Ak sa na priemerných {všedných} ľudí {popredu} pozeráme ako {od prírody} na vyšnutých, obmedzených, a neschopných byť inými, než akými sú v danom okamihu alebo za daných okolností, {lebo nemôžu byť inými než sú,} potom sa väčšine negatívnych pocitov a súdení môžeme vyhnúť. Ľudia sú potom videní skôr ako obmedzení než ako 'zlí', 'sebeckí' alebo 'nesprávni'. Život je potom podstatne jednoduchší a mierumilovnejší. {Teda jednoducho máme vidieť u každého vrodenu nevinnosť.}

Individuálne životné skúsenosti sú kalené {, vytesávané a obrusované}, šité na mieru, a {popri biologických faktoroch sú} značne určované osobnou úrovňou vedomia človeka, ako aj úrovňou vedomia prevládajúcej spoločnosti. Ako veda napreduje, objavuje, že viac a viac ľudského správania, najmä úchýlného alebo nenormálneho správania, ako aj charakterových vlastností, je zdedených. Mnohé prevládajúce {povahové} črty sú {teda} nastavené a fungujúce už v ranom detstve. Napríklad, je {niečo také ako} depresívna porucha nazývaná 'dystýmia', ktorá začína v detstve a pretrváva celý život. Sprevádza ju nedostatok kľúčového mozgového neuroprenášača. Mnohé zlepšenia nálady a správania nie je {takto postihnutý} jednotliviec schopný dosiahnuť bez pomoci, a často situácia sa nedá vyriešiť dokonca ani s odbornou pomocou. {Všeobecne, čo je to depresia? Je to pochmúrna nálada, ktorá zahŕňa aj telo, aj myšlienky, aj emócie. Príznaky? Nízka energia, slabá koncentrácia, zlá chuť do jedla spojená so zmenami hmotnosti, poruchy spánku, premýšľanie o pochmúrnych veciach, myšlienky na smrť, nízke sebavedomie, beznádej, nadmerná vina, strata záujmu o bežne príjemné činnosti, bolesť bez jasnej príčiny, a podobne. Nuž, a dystýmia je miernejšia, ale dlhotrvajúca forma depresie s tými istými, ale miernejšími príznakmi. Nazýva sa aj PDD, pretrvávajúca depresívna porucha, avšak ľudia s týmto stavom môžu mať občas aj záchvaty veľkej depresie.} {A preto teda pokročilejší duchovný stúpenec u každého, vidí, a rešpektuje, ich/jeho/jej/svoju vrodenu nevinnosť. Komár štípe, lebo je komárom. Susedov pes šteká, lebo je psom. Batoľa kaká kedy-tedy, lebo je batoľatom. Manžel/manželka je ... . Môj šéf je ... . Politici sú... . A aj ja som ... .Atď.}

{Teda jednoducho máme vidieť u každého vrodenu nevinnosť.}

.13.17. **Otázka:** Rozriešenie väčšiny konfliktov je teda možné vzdelávaním?

Odpoveď: To je pravda. Súcit a múdrosť idú ruka v ruke. Sťažovať sa na obmedzenia a závady druhých je márne a nereálne.

.13.18. **Otázka:** A čo ideály?

Odpoveď: Môžeme v ne dúfať, ale nie ich očakávať. Cieľmi {ideálnych

riešení} sú teoretické, myslou vytvárané konštrukcie, a {ozaj} môžu byť zdrojom inšpirácie, ale idealizovanie sa často vzťahuje na hrdú namyslenú premúdrelosť. Obvykle, ideály sa očakávajú od druhých, ale nie nevyhnutne od nás samých, pričom u nás prevládajú hodnoverné výhovorky {prečo ten-ktorý ideál nemohol byť dosiahnutý}.

Je veľmi nezrelé očakávať od druhých, že budú vyhovovať našim vlastným merítkam alebo ideálom. Neprehliadajme, že väčšina ľudí nemá iný dôvod {správania sa podporovania prežitia svojho ega} ako 'brať, čo sa len dá' {, alebo, lepšie povedané, 'hrabať, čo sa len dá'}. Sedemdesiatosem percent ľudí na planéte ciachuje pod úrovňou Bezúhonnosti na 200. {Títo} nie sú zviazaní duchovnej pravde, ktorá je pre nich výmyslom alebo idealistickým nezmyslom. Férovosť, ohľaduplnosť, čestnosť, a etika neprevládajú na úrovniach vedomia pod 200. Ak sú tam {, a predsa len sa v nejakých situáciách nájdu}, je to skôr výnimkou ako pravidlom.

Navyše, uvedomte si, že rozumnosť a inteligencia neprevažujú ako prevládajúce podklady správania a rozhodovania, kým vedomie nedosiahne úroveň 400. Väčšina ľudí nie je viazaná logikou, ale chceniami, emocionalitou, túžbami, nevedomosťou, sústavnou hrdosťou, a túžbou mať 'pravdu'. Pod úrovňou vedomia 200, spoločnosť sa spolieha skôr na silu ako na moc.

.13.19. Otázka: Čo teda môže duchovný hľadajúci robiť, aby bol spoločnosti nápomocný?

Odpoveď: {Húževnato vynakladať} úsilie na {svoj} duchovný rozvoj je najväčším darom, aký človek môže {svetu} dať. To vlastne pozdvihuje celé ľudstvo zvnútra, vzhľadom na prirodzenosť samotnej moci. Moc vyžaruje a je zdieľaná, zatiaľ čo sila je obmedzená, sebaničiaca, a prchavá. Celá spoločnosť je, tesne pod hranicou vedomého uvedomovania si, a nenápadne, ovplyvňovaná každou milou a láskyplnou myšlienkou, slovom, alebo skutkom. Každé odpustenie {čohokoľvek} je prínosom pre každého. Vesmír si všíma, a zaznamenáva každý čin, a vracia ho v rovnakej podobe. Karma je vlastne samotnou podstatou vesmíru, {a to samozrejme} kvôli vrodenej štruktúre a funkcii samotného vesmíru. Vo vesmíre sa čas meria na celé veky. Mimo neho {však aj tak} vôbec neexistuje. Každá láskavosť je preto naveky {zaznamenaná vo vašej karmickej žiackej knižke}.

KONIEC B2K13 {, } '' ô ä „“

Další časť: Kapitola 14. Telo a Spoločnosť